

“ПРОСТИ НА БЛИЖНИЯ СИ ОБИДАТА, И ТОГАВА, СЛЕД КАТО СЕ ПОМОЛИШ, ЩЕ ТИ СЕ ПРОСТЯТ ГРЕХОВЕТЕ”

В едно жестоко общество, каквото е това, в което живеем, прошката е трудна тема за разговор.

Как може да се прости на някого, който е разрушил едно семейство или е извършил неопишуеми престъпления? А как да простим на някого, който ни е наранил дълбоко, изневерил е на нашето доверие?

СИЛАТА НА СМЕЛОСТТА

Инстинктивно може да бъдем подтикнати към отмъщението, да отвърнем на злото със зло. А това предизвиква само нова омраза и агресия, която ожесточава обществото.

Или пък ни се иска да прекъснем всякаква връзка с този човек, храним към него чувства на неприязън и ненавист, което огорчава живота ни и отравя взаимоотношенията.

**Божие Слово ни предлага
най-трудното и най-смело решение:
ДА ПРОСТИМ.**

ВИНАГИ МОЖЕ ДА БЪДЕ НОВО НАЧАЛО

И ние грешим и всеки път бихме искали да ни бъде простено! Молим се и се надяваме да ни бъде дадена още една възможност да започнем отначало и да не загубят доверие в нас.

Ако е така за нас, не важи ли същото и за другите? Не трябва ли да обичаме ближния като себе си?

ДА ПОБЕДИМ ЗЛОТО С ДОБРОТО

Прошката не е слабост

Прошката е съзнателно и свободно деяние на волята, което се съдържа в това да приемем другия такъв, какъвто е, въпреки злото, което ни е сторил, както Бог приема нас, въпреки недостатъците ни.

ВИНАГИ Е ВЪЗМОЖНО ДА ПРОЩАВАМЕ!

След като родителите ми се разведоха, отношенията с майка ми станаха трудни. Въпреки, че живяхме в същата къща, имах впечатление сякаш не се отнася към мен като към своя син, а просто като някой, който тя е принудена да отглежда. Забелязах, че същото държание и към моя брат. Това ми причиняваше голямо страдание. Поведение й в къщи и извън нея оставяха в мен тъга.

Пораствах с много яд спрямо нея и нейните постъпки....

След като дълго време живяхме така, тя реши да се промени, като осъзна загубеното време. Но аз все още не успях да я приема: страданието, което тя ми причини, изглеждаше незаличимо и ми беше трудно да ѝ простя.

Но като си помислих по-добре забелязах, че и самият аз страдам в това положение.

Казах си, че трябва да ѝ простя и да я виждам като нов човек. Въпреки това решение, все още ми беше трудно да я обичам.

Една вечер в разговор с Исус, Го помолих да ми помогне да бъде моята любов към нея по-голяма от омразата, която усещах. Сега се старая да ѝ показвам моята любов чрез малки жестове.

Почувствах, че за да я обичам наистина, трябва да я виждам с нови очи, и това което е важно е доброто, което тя ми оказва сега.

Така имах сила да ѝ простя и забелязвам, че постепенно страданието отшумява. Стига да се опитваме да се виждаме винаги нови, като започне отначало всеки път, когато сгрешим.

Случвало ли ти се е нещо подобно?